

1. Harmoniki sferyczne zdefiniowane są w następujący sposób

$$Y_l^m(\theta, \varphi) = \epsilon \sqrt{\frac{2l+1}{4\pi} \frac{(l-|m|)!}{(l+|m|)!}} e^{im\varphi} P_l^m(\cos\theta)$$

gdzie $\epsilon = (-1)^m$ dla $m \geq 0$ i $\epsilon = 1$ dla $m \leq 0$, natomiast $P_l^m(x)$ są stowarzyszonymi funkcjami Legendre'a.

Korzystając z powyższych faktów skonstruuj harmoniki sferyczne Y_0^0 , Y_1^1 oraz Y_2^1 , a następnie wykaż, że są one unormowane i ortogonalne.

2. Wykaż w bezpośrednim rachunku, że harmoniki sferyczne spełniają następujące relacje

$$(a) Y_l^{-l}(\theta, \varphi) = \sqrt{\frac{2l+1}{4\pi(2l)!}} e^{-il\varphi} \sin^l \theta$$

$$(b) Y_l^0(\theta, \varphi) = \sqrt{\frac{2l+1}{4\pi}} P_l(\cos\theta)$$

3. Wykaż, że funkcja

$$T(\theta) = A \ln\left(\tan \frac{\theta}{2}\right)$$

spełnia równanie biegunowe dla $l = m = 0$.

Powyzsza funkcja jest formalnie poprawnym rozwiązaniem równania biegunowego. Dlaczego nie jest to rozwiązanie akceptowalne fizycznie? Uzasadnij odpowiedź.

4. Stosując metodę analityczną (rozwinęcia w szereg potęgowy) wyznacz ogólną postać funkcji falowych stanów związanych atomu wodoru i odpowiadające tym stanom poziomy energetyczne.

Funkcja radialna (będąca rozwiązaniem równania radialnego) jest parametryzowana przez liczby n oraz l , przy czym pierwsza z nich określa numer poziomu energetycznego ($n = 1, 2, 3, \dots$), druga jest liczbą kwantową $l = 0, 1, 2, \dots, n-1$.

Wyznacz jawną postać rozwiązań $R_{nl}(r)$ odpowiadających stanowi podstawowemu atomu wodoru ($n = 1$) oraz pierwszemu stanowi wzbudzonemu ($n = 2$).

5. Funkcję falową elektronu w atomie wodoru w najogólniejszej postaci można zapisać jako $\Psi_{nlm} = R_{nl}(r)Y_l^m(\theta, \varphi)$. Prawdopodobieństwo znalezienia elektronu w objętości $dV = r^2 \sin\theta dr d\theta d\varphi$ wokół punktu wyznaczonego przez współrzędne r, θ, φ jest równe $|\Psi_{nlm}(r, \theta, \varphi)|^2 dV$.

Chociaż funkcja falowa Ψ_{nlm} pozwala wyznaczyć prawdopodobieństwo znalezienia elektronu w określonym punkcie przestrzeni, to niekiedy konieczna jest znajomość prawdopodobieństwa znalezienia elektronu w określonej odległości r od jądra, niezależnie od kierunku (wyznaczonego przez kąty θ i φ).

(a) Wykaż, że prawdopodobieństwo znalezienia elektronu pomiędzy dwiema koncentrycznymi sferami o promieniach odpowiednio r i $r + dr$ jest równe $P(r)dr = R_{nl}^2(r)r^2 dr$. Funkcja $P(r)$ nazywana jest radialną funkcją gęstości prawdopodobieństwa.

(b) Wykaż, że dla elektronu w stanie podstawowym atomu wodoru funkcja gęstości prawdopodobieństwa $P(r)$ określona jest następująco

$$P(r) = \frac{4}{a^3} r^2 e^{-2r/a},$$

gdzie $a = \frac{4\pi\epsilon_0\hbar^2}{me^2} \approx 0.529 \cdot 10^{-10}$ m jest promieniem Bohra.

Naszkcuj wykres funkcji $P(r)$.

(c) Korzystając z jawnej postaci funkcji $P(r)$ dla stanu podstawowego atomu wodoru wykaż, że najbardziej prawdopodobna odległość elektronu od jądra jest równa promieniowi Bohra a .

6. Funkcja falowa elektronu w atomie wodoru w stanie podstawowym ma postać

$$\Psi_{nlm}(r, \theta, \varphi) = \Psi_{100}(r, \theta, \varphi) = R_{10}(r)Y_0^0(\theta, \varphi) = \frac{1}{\sqrt{\pi a^3}} e^{-r/a}.$$

Dla elektronu scharakteryzowanego powyższą funkcją proszę wyznaczyć

- (a) najbardziej prawdopodobną odległość elektronu od jądra
- (b) średnią odległość elektronu od jądra (wartość oczekiwaną położenia r)
- (c) wariancję odległości elektronu od jądra
- (d) średnią wartość n -tej potęgi odległości elektronu od jądra (dla $n \geq -2$).

Literatura

1. R. L. Liboff, *Wstęp do mechaniki kwantowej*, rozdz. 10
2. <http://mathworld.wolfram.com/LegendrePolynomial.html>, <http://mathworld.wolfram.com/SphericalHarmonic.html>